

Sustavi za dojavu požara

Sustavi za dojavu požara su elektronički sklopovi i sustavi koji samostalno otkrivaju odnosno dojavljuju požar u štićenom objektu. Sastavni dijelovi sustava za dojavu požara su detektori, centralne jedinice za obradu te uređaji za signalizaciju, automatizaciju i dojavu požara.

Detektori su uređaji koji, ovisno o tipu, detektiraju požar u raznim razvojnim fazama. Signal sa detektora prenosi se na centralnu jedinicu, to jest na vatrodojavnu centralu gdje se ta informacija distribuira na uređaje za signalizaciju, automatizaciju i dojavu. Pod uređajima za signalizaciju podrazumijevamo zvučne i svjetlosne signalizatore, obično sirene različitih tipova, a veliki sustavi koriste i razglasni sustav za poruke o evakuaciji.

Uređaji za automatizaciju su sustavi za gašenje požara, držači vatrootpornih vrata, ventilacijske i strujne preklopke te drugi uređaji koji mijenjaju stanje u slučaju požara. U skupinu uređaja za dojavu spadaju različiti tipovi glasovnih analognih ili digitalnih komunikatora koji, obično preko telefonske linije, šalju informaciju o požaru u dojavni centar.

Svaki sustav za dojavu požara se u osnovi sastoji od tih elemenata. Vatrodojavne centrale možemo podijeliti na klasične, adresabilne i analogno adresabilne. Klasični sustavi za dojavu požara su ekonomični i pouzdani za manje aplikacije. Oni rade na način da centrala ima više ulaza koje nazivamo zonama, a na svaku zonu spaja se više detektora tako da se na centrali signalizira požar neke zone ako bilo koji detektor u zoni signalizira požar. Obično se spaja do 20 detektora u jednu zonu. Što ima manje detektora u zoni lakše je i točnije locirati požar.

